

Avgjerd

■ Espen Stranger-Johannessen, Martine
■ Ursula Nafula
■ Vusi Mailindzi
■ Rørstad Sand

„nynorisk“

III 2

This work is licensed under a Creative Commons
Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

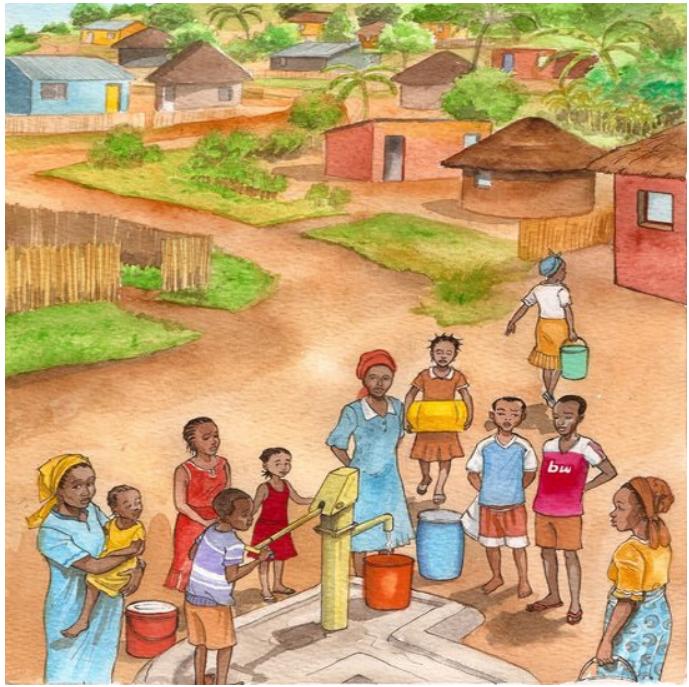

Rørstad Sand
■ Espen Stranger-Johannessen, Martine
■ Ursula Nafula
■ Vusi Mailindzi
■ Avgjerd

globalstorybooks.net

Global Storybooks

Landsbyen min hadde mange problem. Vi stilte oss på ei lang rekkje for å henta vatn frå ei pumpe.

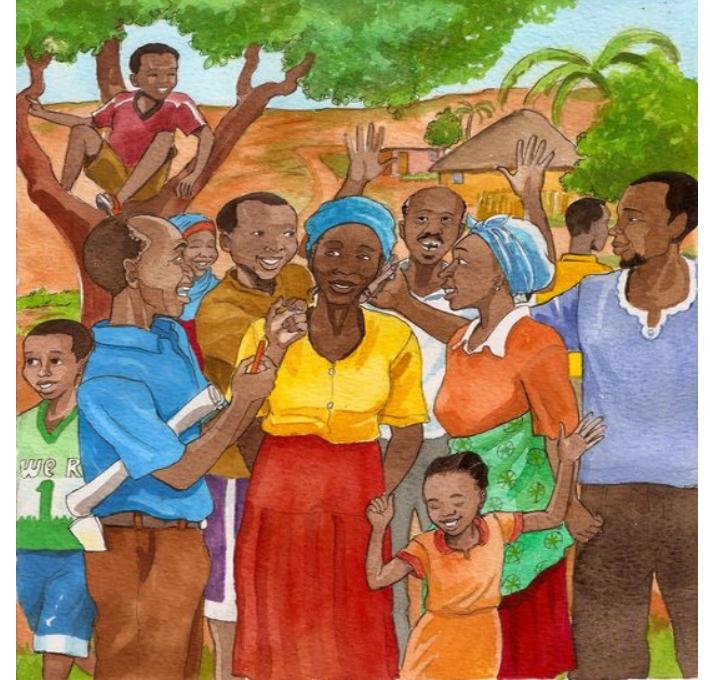
Vi venta på mat som andre

hadde gjeve oss.

Vi låste husa våre tidleg på
grunn av tjuvar.

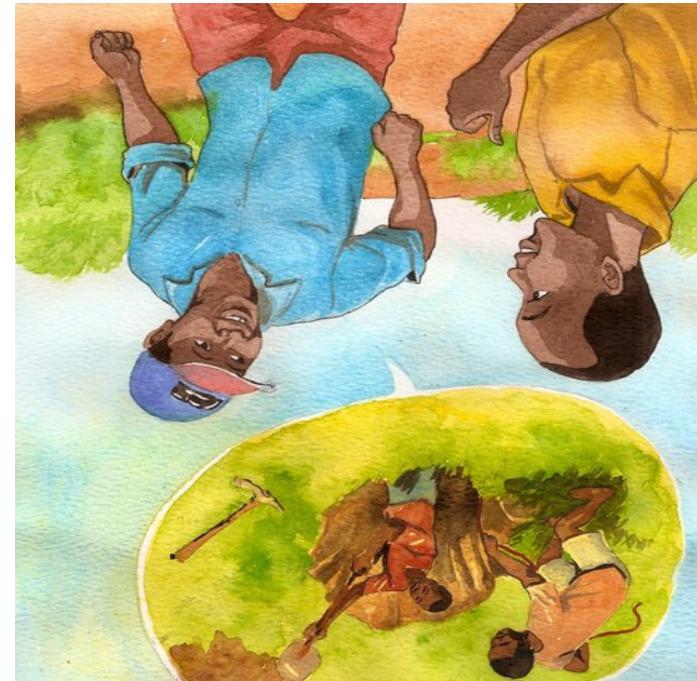

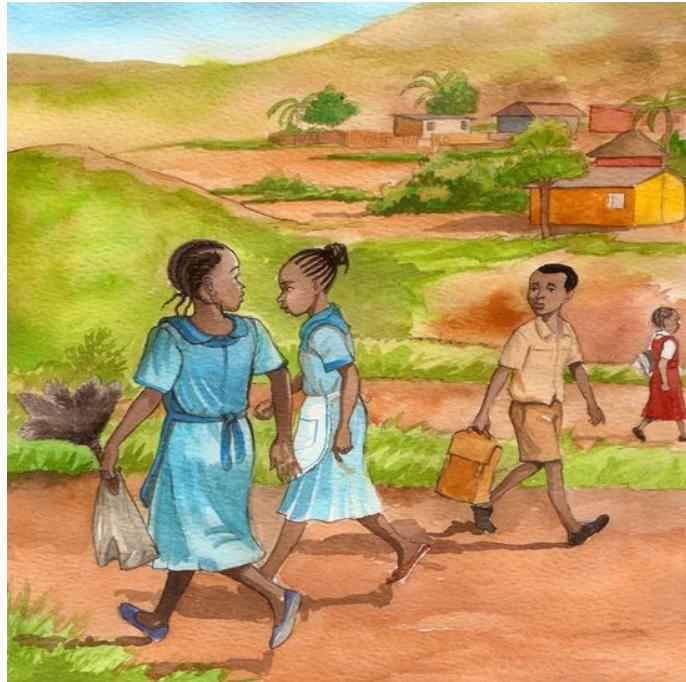
Vi ropte alle saman med éi
stemme: «Vi må forandra liva
våre.» Frå den dagen
samarbeidde vi for å løysa
problema våre.

Mange børn droppa ut av
skulen.

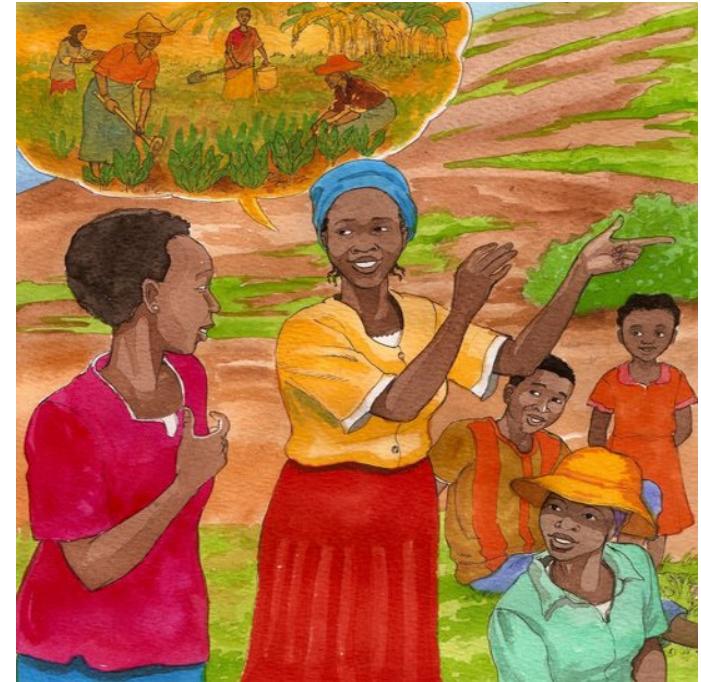

Ein annan mann reiste seg og
sa: «Menne skal grava ein
brønn.»

Unge jenter jobba som
hushjelper i andre landsbyar.

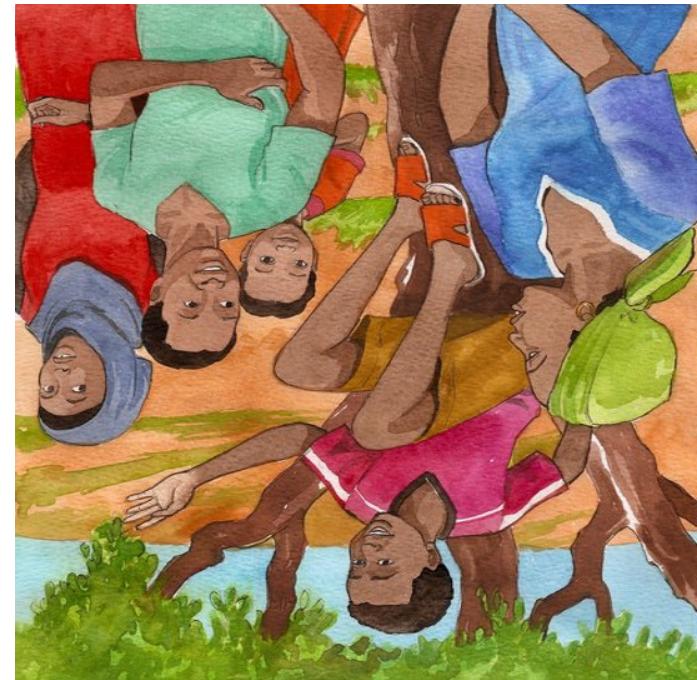

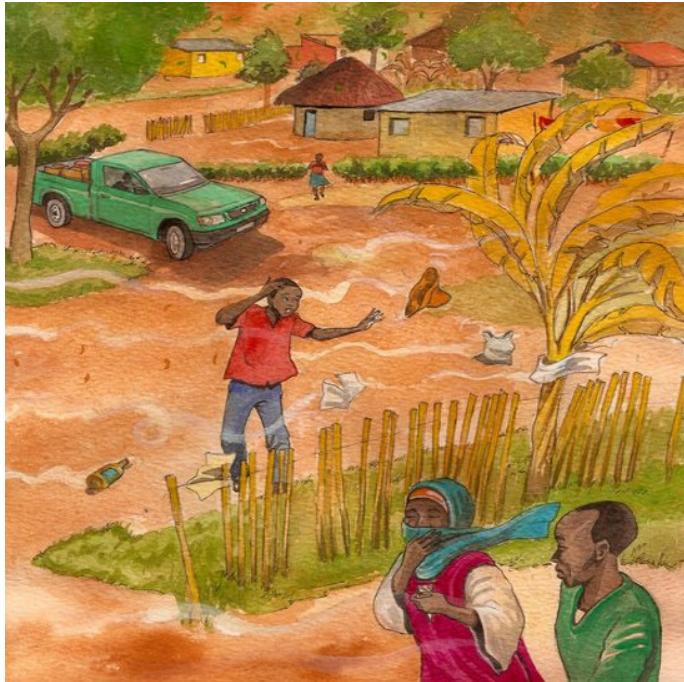
Ei kvinne sa: «Kvinnene kan
verta med meg og dyrka mat.»

unge guttar dreiv rundt i
landsbyen medan andre jobba
på gardane til folk.

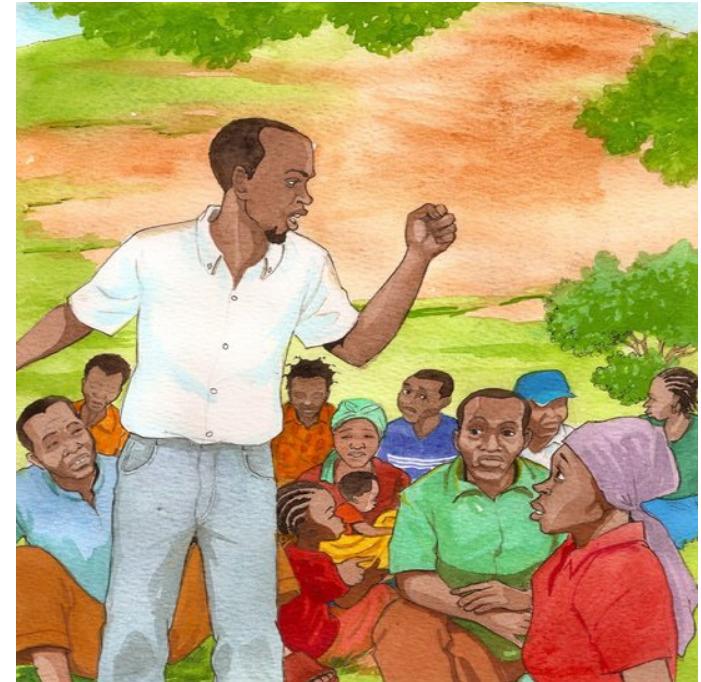

Atteårige juma, som sat på
stammen til eit tre, ropte: «Eg
kan hjelpa til med å samla
søppel.»

Når vinden bles, vart papirbitar
hengjande fast på tre og
gjerde.

Far min reiste seg og sa: «Vi må
samarbeida for å løysa
problema våre.»

Folk samla seg under eit stort
tre og lyta.

Folk skar seg på glasbrot som
folk hadde slengt frå seg.

Så ein dag tørka vatnet i
pumpa opp og behaldarane
våre vart tomme.

Far min gjekk frå hus til hus for
å be folk delta på eit folkemøte.